

6.4.2017

На основу члана 30. став 8. Закона о високом образовању РС и члана 48. став 6. Статута Универзитета у Крагујевцу, декан Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу доноси

РЕШЕЊЕ

Извештај бр. 01-732/1 од 23.3.2017. године Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације кандидата Милице Милојевић Миладиновић под називом *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта*, ставља се на увид јавности објављивањем на сајт Филолошко-уметничког факултета, Универзитет у Крагујевцу у трајању од 30 дана.

Извештај се ставља на увид јавности у складу са последњим изменама и допунама Закона о високом образовању („Сл. гласник РС“ бр. 99/2014.).

Декан Факултета

Радомир Томић, редовни професор

23.3.2017

ЗАХТЕВ

ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОЈ
ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Шифра за идентификацију дисертације: _____

Шифра УДК (бројчано): 811.163.41'367.623(043.3) 811.163.41'367.626(043.3)

Веб адреса на којој се налази извештај Комисије о урађеној докторској дисертацији:
www.filum.kg.ac.rs

**СТРУЧНОМ ВЕЋУ ЗА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ УНИВЕРЗИТЕТА
У КРАГУЈЕВЦУ**

Молим да у складу са чл. 30 Закона о високом образовању и чл. 128 Статута Универзитета
дате сагласност на извештај комисије о урађеној докторској дисертацији:

Назив дисертације:

Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта

Научна област УДК(текст): Србистика: Савремени српски језик – морфологија

Ментор и састав комисије за оцену дисертације:

Ментор: др Сања Ђуровић, ванредни професор на Филолошко-уметничком факултету, ужа
научна област: Савремени српски језик

Комисија:

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор Филолошко-уметничког факултета
Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: Савремени српски језик и
Теоријске лингвистичке дисциплине (председник Комисије)
2. Др Никола Рамић, ванредни професор Филолошко-уметничког факултета
Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: Савремени српски језик (члан
Комисије)
3. Др Марина Спасојевић, научни сарадник Института за српски језик САНУ,
Београд, ужа научна област: Савремени српски језик (члан Комисије)

Главни допринос дисертације (текст до 100 речи).

У докторској дисертацији Милице Милојевић Миладиновић анализирани су придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта на савременом корпусу који чине писци од краја XIX до почетка XXI века. Централне придевске категорије које су анализирани тичу се придевског вида и деклинације придева, док су остале категорије разматране на основу литературе с обзиром на то да се ради о стабилним категоријама које у току развоја језика нису претрпеле значајне промене. Највећи допринос ове дисертације јесте јасно указивање на статус класе придева и придевских заменица и њихових категорија у савременом српском језику. Закључак који се односи на упрошћавање категорије вида у савременом српском језику у односу на ранија стања указује на укидање директне везе категорије деклинације и категорије придевског вида. Семантика придева, иако у другом плану у односу на морфолошку анализу, анализирана је на основу литературе тако што су та знања примењена на корпусу, а показано је и како је семантика дистинктивни фактор код појединих примера где у зависности од вида придева имамо другачија значења. Дисертација је резултат оригиналног научноистраживачког рада и поред прецизних закључака који су изведени на основу корпуса, ова докторска дисертација отвара и многа нова питања и даје подстицај за даља истраживања.

До сада није било свеобухватних морфолошких истраживања придева и придевских заменица на савременом корпусу, стога је ово истраживање значајно, пре свега, за морфологију српског језика.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата: **Милица Милојевић Миладиновић**

Назив завршеног факултета: **Филолошки факултет у Београду, студије у Крагујевцу**

Одсек, група, смер: **Српски језик и књижевност**

Година дипломирања: **2003.**

Назив докторског студијског програма: **Докторске студије из језика и књижевности:**

Модул језик, ФИЛУМ, Крагујевац

Научно подручје: **Наука о језику**

Година одбране: ---

Факултет и место: **Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу**

Број публикованих радова: (навести рад који се тражи из члана 9. овог правилника): **4** рада
(1 рад М51, 1 рад М52 и 2 рада М45).

1. 2010. Милица Милојевић, „О облицима говора у роману *Нечиста крв*”, *Наслеђе*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 15/2, 199–208. ISSN 1820-1768, УДК 811.163.41'282.2 COBISS.SR-ID 178664204 **М51**
2. 2010. Милица Милојевић, Јелена Даниловић, Сандра Стефановић, „Прекључивање кодова у роману *Ћефирји раус! Горана Војиновића*”, у: *Савремена проучавања језика и књижевности. књ. 1*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 379–387, ISBN 978-86-85991-30-1, УДК 811.163.41:811.163.6 Vojnović G. COBISS.SR-ID 513926830 **М45**
3. 2010. Milica Milojević, „On productivity of suffix *-izacija (ization)* in publicistic style”, *Journal of Linguistic Studies* 3(1), 33–36. ISSN 2065 – 2429 **М52**
4. 2009. Милица Милојевић, „О придевима са префиксом *не-* у српском језику” у: *Савремена проучавања језика и књижевности. књ. 1*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 177–184. ISBN 978-86-85991-16-5, УДК 811.163.41'367.623'373.61 COBISS.SR-ID 515573909 **М45**

Назив и седиште организације у којој је кандидат запослен: **Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу**

Радно место: **библиотекар**

**ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 30
ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ И ЧЛ. 128 СТАТУТА УНИВЕРЗИТЕТА
У КРАГУЈЕВЦУ**

У прилогу вам достављамо: - Извештај комисије о оцени урађене докторске дисертације;

- Одлуку научно-наставног већа факултета о прихватању извештаја комисије о урађеној докторској дисертацији

Крагујевац, 23. март 2017.

М.П.

Декан
Филолошко-уметничког факултета

ред. проф. Радомир Томић

ПРИМЉЕНО: 23. 3. 2017.			
Орг.јед.	Б р о ј	Прилог	Вредности
01	73211		

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ОДСЕКА ЗА ФИЛОЛОГИЈУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Наставно-научно веће Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној 29. децембра 2016. године (одлука број 01-40 од 10. 1. 2017), предложило нас је а Стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној 18. јануара 2017. године (одлука IV-02-64/23), именовало у Комисију за оцену и одбрану докторске дисертације „Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта” Милице Милојевић Миладиновић. Захваљујући се на указаном поверењу, Наставно-научном већу Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

I Опис докторске дисертације

Текст докторске дисертације *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта* Милице Милојевић Миладиновић има укупно 254 стране текста стандардног компјутерског формата (величина слова: 12 pt; проред: 1,5). Текст започиње апстрактном на српском и на енглеском језику, а даље је структурисан у следећих десет текстуалних поглавља: I *Увод* (1–3), II *Придеви у систему врста речи* (4–19), III *Придевске заменице у систему врста речи* (20–23), IV *Преглед досадашњих истраживања* (24–80), V *Анализа корпуса. Придеви* (81–199), VI *Анализа корпуса. Придевске заменице* (200–230), VII *Семантика придева и придевских заменица* (231–238) VIII *Закључак* (239–243), IX *Корпус* (244) и X *Литература* (245–254).

Увод садржи осветљавање нужних елемената теоријског оквира рада: предмета, циља, корпуса, метода и хипотеза рада. Представљен је основни предмет рада: анализа именичке и придевске промене придева и придевских заменица са семантичког и морфолошког аспекта, са циљем да се утврди колико и где данас препознајемо облике именичке промене. Анализа је вршена упоређивањем језика писаца из различитих раздобља српског књижевног језика: дела писаца који су стварали и живели крајем XIX и у првој половини XX века, затим дела писаца друге половине XX века и почетка XXI века. Обухваћена су дела стваралаца различитих територијалних – западних, централних, источних крајева, као и временских равни, чиме би се стекла прецизнија слика о морфолошким померањима у овим врстама речи. Корпус за анализу чине, дакле, дела писаца која се могу разврстати и по хронолошкој и по територијалној равни. Осим дела из

књижевноуметничког стила истраживање је обухватило и примере из дневне штампе. Јасно су формулисани циљеви рада који су у односу на пријаву теме додатно проширени: испитивање односа именичке и придевске промене придева и придевских заменица; утврђивање колико и где данашње стање у књижевноуметничком и публицистичком стилу чува облике именичке промене; преиспитивање статуса придевских категорија и повезаности категорије падежа и категорије вида које је некада било директно условљено; испитивање околности које у српском језику условљавају још увек одржавање двојачке парадигме придева; испитивање узрока који утичу на то да се облици једне парадигме потисну на рачун друге; утврђивање фреквентности појединих падежних облика како би се указало на тенденције у оквиру овог језичког питања; утврђивање начина на који се облици одређене деklinације у систему српског језика одржавају; утврђивање нарушавања нормом дефинисане употребе облика придева и придевских заменица.

У другом поглављу – *Придеви у систему врста речи* указује се на то да су придеви променљиве речи које имају категорије: падеж, род, број, аниматност, степен поређења и придевски вид. Након општег осврта на придеве у систему врста речи прелази се на детаљније представљање категорија. Промене у придевским категоријама деklinације и придевског вида одиграле су се у последњих сто година што је и централни морфолошки процес који се анализира у раду. Ради прегледности у табелама се наводе обрасци именичке и придевске деklinације придева у једнини и множини из којих се јасно могу сагледати морфолошке разлике у наставцима. Када је у питању категорија рода истиче се да је, за разлику од именица код којих је род класификациона категорија, код придева је морфолошка. С обзиром на то да централни део рада обухвата анализу облика одређеног и неодређеног придевског вида указује се на облике у којима ће бити спроведена анализа: мушки и средњи род једнине, а од падежа номинатив, генитив, датив/локатив и акузатив (када означава нешто живо, а тада је обликом једнак генитиву). Посвећена је пажња прегледу значајнијих радова и резултата у вези са категоријом компарације, а посебно у вези са перифрастичном компарацијом.

У трећем поглављу – *Придевске заменице у систему врста речи* представљене су придевске заменице и њихове категорије. С обзиром на то да обележавају садржај упућивањем на спољашње околности или контекст, заменице могу мењати именице или придеве из чега проистиче њихова подела по значењу. Иако се наводи да постоје многе класификације заменица, указује се на то да ће се у овом раду применити класична поделе заменица на: присвојне, показне, односно-упитне, неодређене, одричне и опште. У оквиру овог дела рада дат је табеларни приказ врста придевских заменица ради прегледности. За анализу придевских заменица значајно је издвајање заменица које се мењају по различитим типовима деklinације, из којих су јасно уочљиве разлике облика именичке и заменичко-придевске деklinације.

Четврто поглавље - *Преглед досадашњих истраживања* подељено је у пет тематских подцелина у којима су детаљно представљена релевантна досадашња истраживања у вези са придевима и придевским заменицама. Прве три целине односе се на радове који се тичу придева: најпре кроз релевантне граматике од Вуковог периода (Карацић 1814, 1818; Даничић 1850, 1864; Новаковић 1894) до актуелних граматика новијег доба (Силић-Прањковић 2007, Тежак-Бабић 2007,

Барић и др. 2005, Симић 2002, Станојчић-Поповић 2008, Пипер-Клајн 2013), а затим је преглед питања дат кроз радове и чланке српског језика (Фекете 1969, 1973; Ајџановић-Алановић 2007, Арсенијевић-Станковић 2009, Ђуровић 2013а) и хрватског (Силић 2000, Прањковић 2000, Марковић 2002, Зника 2005а). Радови из србистике и кроатистике су одвојени у подцелине пошто се унеколико разликују у приступима овим категоријама и било је потребно јасно истакнути резултате. У оквиру овог поглавља две подцелине се односе на претходна истраживања чија су тема придевске заменице. Најпре је представљена подела придевских заменица у граматикама, а потом у појединачним радовима. Иако се тематски радови који су консултовани могу груписати у оне који се тичу класификације заменица и оне који се баве њиховима значењима, можемо уочити да је преглед литературе о придевским заменицама вођен хронолошким критеријумом.

У петом поглављу - *Анализа корпуса. Придеви* представљена је анализа корпуса усмерена на облике придева именичке и придевске деклинације. Подељено је у три потпоглавља према наведеном хронолошком критеријуму и обухвата: анализу корпуса с краја XIX и почетком XX века, затим анализу корпуса друге половине XX века и анализу корпуса XXI века. Систематичност и аналитичност у раду може се препознати у доследно вођеној анализи, јер свако потпоглавље садржи три целине у којој су придеви груписани по семантичком критеријуму на описне, придеве других односа и градивне. У оквиру потпоглавља јасно се могу уочити делови рада у којима се након методолошки доследно спроведене анализе представљају закључне напомене и сажимају најважнији резултати. Закључује се да су код писаца који су живели и стварали крајем XIX и почетком XX века доминантнији облици именичке промене и то потврђени највећим бројем примера у генитиву описних придева код писаца из западних крајева. Потом, из другог потпоглавља сазнајемо да је однос двају деклинација код писаца који су обележили другу половину XX века прилично стабилизован и уједначен. Указује се на један од неуобичајених поступака у делу Слободана Селенића, употребу именичке деклинације код облика придева за које норма савременог српског језика јасно прописује облике придевске деклинације. Такав избор језичких средстава аутор објашњава стилском карактеристиком пишчевог израза усмереном ка карактеризацији јунака и потребом да у појединим приповедним токовима архаизира текст. Треће потпоглавље потврђује став савремене граматичке литературе да се код писаца XXI века скоро потпуно губе облици именичке деклинације, а једини примери њиховог очувања представљени су у оквиру чврстих лексикализованих форми и фразеолошких израза. Наведене закључке потврђује и грађа из публицистичког стила српског језика.

Шесто поглавље - *Анализа корпуса. Придевске заменице* структурирано је као и претходно, што указује на доследно поштовање методолошких принципа научног рада, али се садржајем разликује јер се у овом делу рада врши анализа облика придевских заменица. Садржи три потпоглавља у којима су придевске заменице у сваком потпоглављу подељене по семантичком критеријуму на присвојне, показне и остале (обухватају односно-упитне, неодређене, одричне и опште). Након анализе сваке групе заменица поткрепљене примерима селектованим по падежима (номинатив, генитив, датив/локатив и акузатив) и доследно представљеним кроз морфолошке облике именичке и заменичко-

придевске деклинације (за сваки од падежа), дате су закључне напомене. Бројније потврде облика именичке деклинације придевских заменица уочене су код аутора западних крајева ијекавских говора који су обележили крај XIX и почетак XX века, у односу на остале ауторе тог периода. Другу половину XX века обележила је равноправна употреба придевских заменица именичке и заменичко-придевске деклинације. Код све три групе анализираних заменица, присвојних, показних и осталих може се приметити да су најстабилнији облици генитива именичке деклинације. Занимљив је стилски поступак Слободана Селенића јер облике генитива придевских заменица које би требало правилно употребити са наставцима који су исти као код придева одређеног вида, он користи са наставцима именичке деклинације. На основу спроведене анализе закључује се да се код савремених писаца именичка деклинација у свим зависним падежима придевских заменица потпуно изгубила.

У седмом поглављу - *Семантика придева и придевских заменица* наглашена је релевантна литература у вези са семантиком придева (Пипер 1987, 2001, 2009; Прћић 1997; Кордић 2002; Хаспелмат 1997; Шведова 1998) која је послужила као ослонац у анализи. Семантика је остала у другом плану у односу на морфолошки аспект, али заступљена је у довољној мери да оцрта основна семантичка својства придева и придевских заменица. У оквиру анализе у претходним поглављима, где је корпус то омогућавао, семантичка питања су дотицана и образлагана. Указује се на то да придевски вид представља једно од средстава за исказивање категорије одређености/неодређености у српском језику. Једна од значајних теоријских поставки П. Пипера, које се крећу у оквиру локалистичких семантичких теорија, односи се на питање референцијалности. Под референцијалношћу се подразумева „својство језичког знака да може да издвоји неки реалан предмет (елементаран или сложен, конкретан или апстрактан) од осталог дела стварности” (Пипер 2001: 116). Из тога произлази да се они делови реченице који имају то својство називају референцијалним јединицама, а они делови реченице који то својство немају називају неререференцијалним јединицама. Групишући ексцерпирани примере из целог корпуса у две групе на основу претходно наведеног, закључује се да изрази који имају својство референцијалности могу бити исказани облицима обе деклинације. У овом поглављу примењује се подела референцијалности на њене три врсте: одређену, неодређену и неререференцијалност. Свака од поменутих врста поткрепљена је примерима из корпуса: у функцији одређене референцијалности именског израза употребљава се облик одређеног придевског вида и показне и присвојне заменице; за неодређену референцијалност карактеристична је употреба неодређеног придевског и неодређене заменице; неререференцијалност се исказује неодређеним заменицама попут *било ко*, *ма ко*, *когод* и др. Разлика у придевском виду утиче на разлику у значењу синтагматских конструкција која се односи на дословно и пренесено значење, а такође указује и на примере редупликације из корпуса који имају функцију појачавања основног значења попут: „истуреног *сама самцита*” (Ђопић, АСК: 97); „Ето вам га *здрава здравцита!*” (Матавуљ, АСК: 117); „Лежи *читав читавцит* човек” (Глишић, АСК: 158). Указујући на једну од главних функција заменица – упућивање које може бити анафорско и катафорско, у зависности на који део текста упућују, селекују се примери из корпуса који то показују, закључујући да обе функције могу бити исказане придевским заменицама

именичке и заменичко-придевске деклинације. Имајући у виду да у српском језику за исказивање квантитативног значења постоји трочлани систем заменица *оволики, толики, онолики*, на основу наведених примера из корпуса констатује се да је квантитет исказан само облицима придевске деклинације.

Закључак је осмо текстуално поглавље дисертације Милице Милојевић Миладиновић које представља неизоставни део научног рада. У овом поглављу је дат сажетак целог истраживања – према критеријумима који су у анализи примењивани. С обзиром на то да су дела писаца која хронолошки представљају најранију групу у корпусу настајала под јаким утицајем традиционалне граматике ту су облици именичке деклинације у великој мери очувани, што је најизразитије у облику генитива писаца из западних крајева. За другу групу анализираних примера која представља слику стања друге половине XX века закључује се да су облици обе деклинације углавном у равноправној употреби. Код савремених писаца јасно се уочава да се наметнула само придевска деклинација. На очување облика именичке деклинације у систему српског језика утиче јасно дефинисана позиција у којој је употреба неодређеног придевског вида обавезна (именски део предиката) и у оквиру ње у анализираном корпусу нема колебања. Осим ове граматички и нормативно обавезне позиције, у књижевноуметничком и публицистичком стилу уочени су облици именичке деклинације у чврстим лексикализованим и фразеолошким изразима (нпр. *чудна ми чуда, тврда срца, усред бела дана, из чиста мира, из ведре неба*). Нестајање облика именичке деклинације придева, подстакнуто нестајањем ових облика и код придевских заменица утицало је на то да се категорија придевског вида семантички неутралисала. Некадашња чврста веза међу категоријом деклинације и категоријом придевског вида у савременом српском језику се потпуно изгубила. Закључује се да је категорија придевског вида данас упрошћена и сведена на разликовање одређеног и неодређеног вида само у облицима номинатива једнине мушког рода код описних и неких градивних придева. Ту је очувана захваљујући морфолошком маркеру – наставку *-и*, односно одсуству наставка. Када је у питању употреба једног или другог вида на основу критеријума познато-непознато констатује се да је потпуно нестао, што је и очекивано јер нема системско упориште.

Девето поглавље садржи попис дела која чине корпус за анализу. Корпус обухвата 21 дело писаца из различитих периода српског књижевног језика, као и бројне примере публицистичког стила. Корпус је допуњен Електронским корпусом Математичког факултета Универзитета у Београду, док је Речник Матице српске представљао контролни корпус.

Обавезни део сваког научног рада представља и потпуни библиографски опис коришћене литературе у оквиру десетог поглавља које обухвата релевантну граматичку литературу, важне монографије и значајне чланке који се тичу морфолошких и семантичких питања. Уз један коришћени електронски извор њихов укупан број је 150.

II Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Докторска дисертација Милице Милојевић Миладиновић „Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта” у потпуности испуњава обим и квалитет у односу на пријављену тему. Теоријски део рада представља ослањање на релевантну литературу и досадашња истраживања питања, а практични део самосталну анализу ексцерпираних примера из корпуса књижевности и публицистике на основу које су изнети и закључци.

Истраживање је спроведено у складу са образложењем наведеним у пријави теме. Циљеви, предмет и хипотезе који су дефинисани у пријави теме додатно су у току истраживања описани и проширени. Докторска дисертација потврђује да је пријављена тема актуелна у морфологији и осликава савремено стање у српском језику.

Постављени циљеви су довели до значајних резултата који се тичу утврђивања у којој мери се у српском књижевном језику чува дистинктивна употреба двојакних облика придевске парадигме и да ли је разлика између два придевска вида у српском књижевном језику потпуно нестала.

Дисертација је усклађена са насловом и садржи све неопходне елементе научног рада.

III Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области и оцена њене оригиналности

Тема *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта* у досадашњој србистичкој и/или сербокроатистичкој литератури није имала ниједну монографску обраду. Дисертација Милице Милојевић Миладиновић представља савремено монографско истраживање на корпусу и доноси значајне закључке који осликавају савремено стање у морфологији придева и придевских заменица.

Сви резултати изнети су као закључци само на основу анализираних корпуса и релевантне литературе која је у раду коришћена. Оставља се простор да анализа на неком другом корпусу да унеколико другачије резултате, али ово истраживање јасно указује на тенденције и стање у савременом српском језику као и опис промене категорије на временској оси тако што су анализирани писци с краја XIX па до почетка XXI века. Укрштање временског и територијалног критеријума у одабраном корпусу омогућава праћење промена на обе равни. Писци с краја 19. века доследно, по правилима, користе облике именичке и придевске деklinације која је у директној вези са видом придева (нпр. Ћопић). Код писаца 20. века већ се осећа постепено укидање директне везе вида и деklinације, да бисмо код писаца друге половине 20. века бележили само придевску деklinацију, а именичка деklinација употребљена је, најчешће, у стилске сврхе. Јасно је да се не ради о непознавању граматичке норме код писаца, већ о свесно употребљеним облицима по именичкој деklinацији (нпр. *школска часа* код Селенића – придев *школски* је само одређеног вида и само може имати придевску деklinацију).

Тему је докторанткиња обрадила на пажљиво одабраном корпусу књижевних текстова и публицистике. Докторанткиња је консултовала обимну и

релевантну литературу која се директно, додирно или општетеоријски односи на проблематику дисертације. Дисертација Милице Милојевић Миладиновић *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта* доноси научно вредне резултате за србистичку морфологију и семантику који је чине оригиналним научним делом.

IV Научни резултати докторске дисертације, примењивост и корисност резултата у теорији и пракси и начин презентовања резултата научној јавности

С обзиром на наведене домете, оригиналност и актуелност докторске дисертације Милице Милојевић Миладиновић, научни резултати њене докторске дисертације огледају се у утврђивању морфолошког статуса категорије придевског вида и деклинације код придева и придевских заменица у савременом српском језику. Иако се у новијој литератури констатује упрошћавање категорије придевског вида, такве констатације нису изведене на основу анализе релевантног корпуса, какав је то овде случај, него на основу језичког осећања. У овој дисертацији научно утемељено се изводе закључци који имају упориште у корпусу.

Како је српски језик типичан флексивни језик, те деклинационе облике речи чине основе и наставци, осим питања деклинације, узета су у обзир и питања синтаксичких функција придева и придевских заменица. Постоје синтаксичке функције које нису условљене познатошћу или непознатошћу појма: у неодређеном виду придев може стајати у функцији именског копулативног предикатива, као и допунског предикатива, апозитива и актуелног квалификатива; док је у облику вокатива обавезан придев одређеног вида и сл. Дакле, облици придевског вида су посматрани не само као морфолошке варијанте, већ као делови синтагми, реченица, тј. као чиниоци (саставни делови) ширег контекста.

Сви циљеви ове дисертације су у потпуности и на научно критеријалан начин остварени. Закључци дисертације несумњиво ће бити навођени и искоришћени у радовима који се баве морфологијом српског језика. Осим тога, резултати докторске дисертације Милице Милојевић Миладиновић иницираће низ других истраживања о придевима и придевским заменицама, на новом корпусу у циљу утврђивања даљих тенденција у оквиру испитиваних класа и категорија и на семантичком и на морфолошком плану.

V Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној области

Докторанткиња Милица Милојевић Миладиновић објавила је три самостална и један коауторски рад. Учествовала је на четири научне конференције. Овде наводимо оригиналне ауторске и коауторске радове публиковане у категоризованим часописима или у рецензираним зборницима са научних скупова међународног и националног значаја, с тим да иза рада наводимо категорију којој припада:

Радови објављени у часописима:

1. 2010. Милица Милојевић, „О облицима говора у роману *Нечиста крв*”, *Наслеђе*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 15/2, 199–208. ISSN 1820-1768, УДК 811.163.41'282.2 COBISS.SR-ID 178664204 **M51**
2. 2010. Milica Milojević, „On productivity of suffix *-izacija(ization)* in publicistic style”, *Journal of Linguistic Studies* 3(1), 33–36. ISSN 2065 – 2429 **M52**

Радови објављени у тематским зборницима:

1. 2010: Милица Милојевић, Јелена Даниловић, Сандра Стефановић, „Прекључивање кодова у роману *Ћефурји раус!* Горана Војиновића”, у: *Савремена проучавања језика и књижевности. књ. 1*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, у: *Савремена проучавања језика и књижевности. књ. 1*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 379–387, ISBN 978-86-85991-30-1, УДК 811.163.41:811.163.6 Vojnović G. COBISS.SR-ID 513926830 **M45**
2. 2009: Милица Милојевић, „О придевима са префиксом не- у српском језику” у: *Савремена проучавања језика и књижевности. књ. 1*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2009, 177–184. ISBN 978-86-85991-16-5, УДК 811.163.41'367.623'373.61 COBISS.SR-ID 515573909 **M45**

Учешће на научним скуповима међународног и националног значаја

Милица Милојевић Миладиновић је с рефератима досад учествовала на 4 научна скупа, и то са следећим рефератима:

1. Милица Милојевић, *Специфични случајеви придева са префиксом НЕ- у српском језику*, Први научни скуп младих филолога, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 14.2.2009.
2. Милица Милојевић, *Теоријско-методолошки оквир проучавања категорија придева у граматицима српског језика*, 17. конгрес Савеза славистичких друштава Србије, Савез славистичких друштава Србије, Сокобања, 18–20. септембар 2009.
3. Милица Милојевић, *О неким примерима хибридизације у српском језику*, Међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 30–31.10. 2009.
4. Милица Милојевић, Јелена Даниловић, Сандра Стефановић, *Прекључивање кодова у роману Ћефурји раус! Горана Војиновића*, Други научни скуп младих филолога, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 6. 3. 2010.

Кандидаткиња је објавила један рад из категорије М51, један рад из категорије М 52 и два рада из категорије М45. Из наведених података о објављеним радовима, као и учешћима на конференцијама и научним скуповима, произлази да се научно-истраживачки рад Милице Милојевић одвијао у оквирима области савременог српског језика.

С обзиром на то да Милица Милојевић Миладиновић већ тринаест година ради као библиотекар на Филолошко-уметничком факултету на основу природе посла који обавља очекивано је да нема много остварених научних резултата, али то не умањује квалитет њеног научног рада.

VI Закључак и препорука

Све до сада наведено недвосмислено показује да је докторанткиња Милица Милојевић Миладиновић научно успешно обрадила тему *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта*. Дисертација Милице Милојевић Миладиновић представља савремено монографско истраживање придева и придевских заменица и њихових категорија, првенствено, са морфолошког, али и са семантичког аспекта.

Кандидаткиња је у приложеној дисертацији показала добру научну обавештеност и кореспонденцију са литературом и добро владање научном лингвистичком, посебно морфолошком, методологијом. Докторанткиња је показала способност адекватног избора грађе и примене вишекритеријалне анализе на њој, што је резултирало извођењем јасних и прецизних закључака. Тема је обрађена на научно утемељен начин чиме задовољава све критеријуме једне савремене студије из морфологије српског језика. Резултати овог истраживања представљају вредан допринос у осликавању савременог стања морфологије и семантике придева и придевских заменица.

Зато са задовољством предлажемо Наставно-научном већу Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу да прихвати овде образложену позитивну оцену о докторској дисертацији Милице Милојевић Миладиновић под насловом *Придеви и придевске заменице са семантичког и морфолошког аспекта* и докторанткињи одобри усмену одбрану пред комисијом која и потписује овај извештај.

Крагујевац, 3. март 2017.

КОМИСИЈА:

1. Др Милош Ковачевић, редовни професор Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: Савремени српски језик и Теоријске лингвистичке дисциплине (председник Комисије)

2. Др Никола Рамић, ванредни професор Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: Савремени српски језик (члан Комисије)

3. Др Марина Спасојевић, научни сарадник Института за српски језик САНУ, Београд, ужа научна област: Савремени српски језик (члан Комисије)